

NHỜ CHIẾC BÌNH SANH

Trần Tuấn

Đời con đâu có là gì phàm nhân con đáng là chi mà sao Chúa gọi con

đi đi làm chứng nhân của Chúa. Ôi thân con yếu đuối mỏng

manh như là bình sành như là bình sành dễ vỡ Chúa ơi.

1. Con mang kiếp trần ai khi mới hoài thai thì Chúa đã yêu con
2. Con đâu xứng hồng ân đâu dám tự cao vì Chúa biết con thấp
3. Con không có tài chi, nhân đức gì đâu mà Chúa đã thương đoái

rồi. Ngài yêu hơn một lần yêu, Ngài yêu khôn lường khôn
hèn, mà sao con được Ngài yêu, đời con xin thuộc về
nhìn dẫu con thân phận bụi tro Ngài nâng lên hàng tư

ví, Ôi tâm trí con mãi luôn ngỗ ngược.
Chúa nay trong trái tim chỉ riêng mình Ngài.
tế, Ôi giây phút thiêng mãi ghi trong lòng.